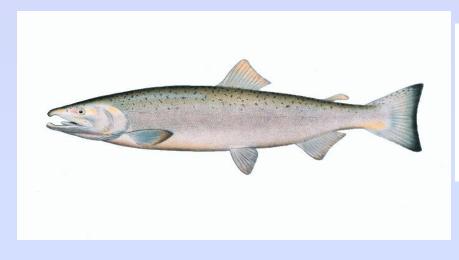
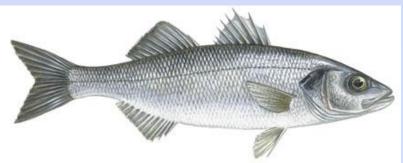
- הגישה מבוססת על כימות הפשרות בין החלטות סווג
 שונות תוך שימוש בהסתברות ובעלות של ההחלטות
 - הנחות:
- 1. בעיית ההחלטה ניתנת לתיאור במונחים הסתברותיים
- 2. כל הערכים ההסתברותיים (צפיפויות הסתברות) ידועים

דוגמא

- נדון בבעיית הסווג של שני סוגי דגים: לברק (Sea bass)
 וסלמון.
 - הדגים מופיעים באופן אקראי לפי שכיחותם

נסמן: ω - מצב הטבע •

$$\omega = \omega_1 - Sea bass$$

$$\omega = \omega_2 - Salmon$$

משתנה אקראי - ω

$$p(\omega_1)$$
 – the next fish is a Sea bass $p(\omega_2)$ – the next fish is a Salmon

- מצב הטבע הוא משתנה אקראי •
- הסתברות (אפריורית) שווה ללכוד לברק או סלמון

$$P(\omega_1) = P(\omega_2)$$
 (uniform priors)
: אם אין דגים אחרים
 $P(\omega_1) + P(\omega_2) = 1$ (מאורעות זרים ומשלימים)

- ? מהו כלל ההחלטה ללא מידע קודם
- Decide ω_1 if $P(\omega_1) > P(\omega_2)$
 - otherwise decide ω_2

((cost) ההנחה היא שלכל החלטה יש אותה עלות)

?הזה ffor ennenf pagin pkn :nfke

- . אם $P(\omega_1) >> P(\omega_2)$ השגיאה תהיה קטנה ורוב הזמן נחליט נכון.
 - .50% תהיה אפשרות של שגיאה של $P(\omega_1) \approx P(\omega_2) \approx P(\omega_2)$ •

 $min(P(\omega_1), P(\omega_2))$ בהמשך נראה כי ההסתברות לשגיאה היא fל החלטה אין כלל החלטה שישים הסתפרות לפונה יותר להחלטה נכונה).

- כשיש מידץ נוסף: כדי לבצי החלטה יותר נכונה (המתבססת צל המידץ) מודדים (למשל) את בהירות הדש:
 - משתמשים במידע עבור כל מחלקה •
 - מתארות את ההבדלים $P(x \mid \omega_1)$ and $P(x \mid \omega_2)$ בבהירות בין שתי האוכלוסיות: אוכלוסיית הסלמון (difference in lightness) אוכלוסיית הלברק.
- $P(x|\omega_i)$ class or state conditional pdf
 - במצב x משתנה אקראי רציף, שהתפלגותו תלוייה במצב הטבע

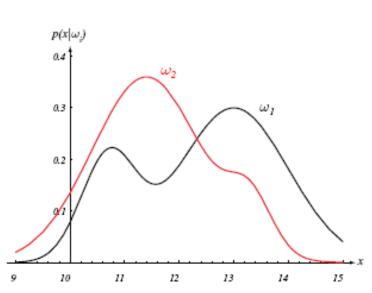

FIGURE 2.1. Hypothetical class-conditional probability density functions show the probability density of measuring a particular feature value x given the pattern is in category ω_i . If x represents the lightness of a fish, the two curves might describe the difference in lightness of populations of two types of fish. Density functions are normalized, and thus the area under each curve is 1.0. From: Richard O. Duda, Peter E. Hart, and David G. Stork, *Pattern Classification*. Copyright © 2001 by John Wiley & Sons, Inc.

צפיפות ההסתברות של x בהינתן המחלקה ω . אמ x אייצל את הפהירות x בהינתן המחלקה ω בהיכות את ההפדל במהירות של שני הדלים. פונקציות הצקואות את ארות את ההפדל במהירות בל שלואה הוא 1.0.

 $P(x\mid \omega_2)$ -ו $P(x\mid \omega_1)$ ו- חברויות •

.וכן $P(\omega_1)$, $P(\omega_2)$ ידועות

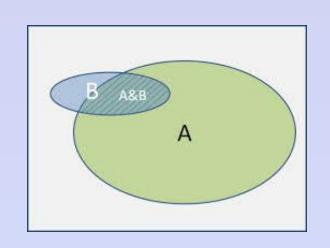
.x נניח שמבצעים מדידה של

?כיצד משפיעה המדידה על ההחלטה

תזכורת

$$P(A \mid B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)} = \frac{P(A,B)}{P(B)}$$

$$P(B \mid A) = \frac{P(A \cap B)}{P(A)} = \frac{P(A,B)}{P(A)}$$

$$P(A,B) = P(A \cap B) = P(A \mid B)P(B) = P(B \mid A) \cdot P(A)$$
 :Bayes הוסחת

$$P(A \mid B) = \frac{P(B \mid A) \cdot P(A)}{P(B)}$$

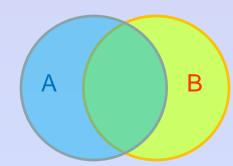

· Posterior, likelihood, evidence

$$P(\omega_j, x) = P(\omega_j | x) \cdot P(x) = P(x | \omega_j) \cdot P(\omega_j)$$

$$P(A \mid B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)} = \frac{P(A,B)}{P(B)}$$

$$P(\omega_j \mid x) = \frac{P(x \mid \omega_j) \cdot P(\omega_j)}{P(x)}$$

במקרה של שתי מחלקות:

$$P(x) = \sum_{j=1}^{2} P(x | \omega_j) \cdot P(\omega_j)$$
 (נוסחת ההסתברות השלמה)

Posterior = (Likelihood · Prior) / Evidence

$$P(\omega_j \mid x) = rac{P(x \mid \omega_j) \cdot P(\omega_j)}{\sum_j P(x \mid \omega_j) \cdot P(\omega_j)}$$
 ההסתברות של מצב בהינתן המדידה א evidence

$$P(\omega_j | x)$$

נגדיר: הסתברות <mark>אפוסטריורית</mark> –

$$P(\omega_j)$$

הסתברות אפריורית –

$$P(x | \omega_i)$$

 x -ביחס ל ω_j ביחס ל

מהינתן set she הטוראים פווים, הקטיטוריה צמורה הסמירות היא הטמוהה מיותר, סמיר להניח שהיא הקטיטוריה האאיתית.

$$P(\omega_j \mid x) = \frac{P(x \mid \omega_j) \cdot P(\omega_j)}{\sum_j P(x \mid \omega_j) \cdot P(\omega_j)}$$

נשים לב כי המכפלה $P(\omega_j)\cdot P(\omega_j)$ היא החשובה, כי p(x) זהה לכל החישובים – גורם נירמול המבטיח שסכום ההסתברויות יהיה שווה ל- 1.

$$\sum_{j} P(\omega_{j} \mid x) = 1$$

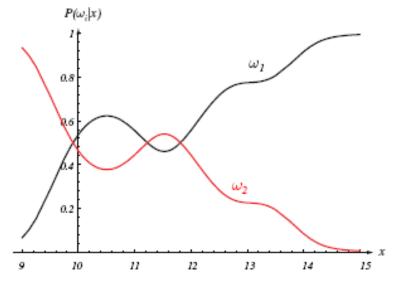

FIGURE 2.2. Posterior probabilities for the particular priors $P(\omega_1) = 2/3$ and $P(\omega_2) = 1/3$ for the class-conditional probability densities shown in Fig. 2.1. Thus in this case, given that a pattern is measured to have feature value x = 14, the probability it is in category ω_2 is roughly 0.08, and that it is in ω_1 is 0.92. At every x, the posteriors sum to 1.0. From: Richard O. Duda, Peter E. Hart, and David G. Stork, *Pattern Classification*. Copyright © 2001 by John Wiley & Sons, Inc.

$$P(\omega_1) = \frac{2}{3}$$
$$P(\omega_2) = \frac{1}{3}$$

- ההחלטה בהינתן ההסתברויות האפוסטריוריות:
 - עבור התצפית X: י
- if $P(\omega_1 \mid x) > P(\omega_2 \mid x)$ True state of nature = ω_1
- if $P(\omega_1 \mid x) < P(\omega_2 \mid x)$ True state of nature = ω_2
 - :לכן
 - עבור כל תצפית של x מסויים, ההסתברות לשגיאה היא:
- $P(error \mid x) = P(\omega_1 \mid x)$ if we decide ω_2
- P(error | x) = $P(\omega_2 | x)$ if we decide ω_1

הספר: אם אחליטים 20 אה הסיכוי לשטיאה?

אר ההסתפרות שאצה הטפע הוא שם בהינתן התצפית x, כלואר ומוץ פוהי ההסתפרות שאצה הטפע הוא שו

?נתון X איך נמזער את השגיאה עבור

Minimizing the probability of error

• Decide ω_1 if $P(\omega_1 \mid x) > P(\omega_2 \mid x)$; otherwise decide ω_2

ברור שמדידה מסויימת X עשוייה להיות חד-פעמית, ולכן נשאל, בהינתן כלל ההחלטה הנ"ל:

• (Decide ω_1 if $P(\omega_1 \mid x) > P(\omega_2 \mid x)$; otherwise decide ω_2)

האם ממזערים גם את השגיאה הממוצעת? ההסתברות הממוצעת לשגיאה:

$$\int_{-\infty}^{\infty} p(error, x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} p(error \mid x) p(x) dx$$

התשובה היא כן, כי אם מבטיחים שההסתברות לשגיאה תהיה מינימלית עבור כל x, אזי גם האינטגרל חייב להיות קטן ככל האפשר.

- Decide ω_1 if $P(\omega_1 \mid x) > P(\omega_2 \mid x)$; otherwise decide ω_2
 - השגיאה הופכת להיות:

$$P(error \mid x) = min [P(\omega_1 \mid x), P(\omega_2 \mid x)]$$
 (Bayes decision)

כלל ההחלטה מדגיש את חשיבות ההסתברות האפוסטריורית.

$$P(\omega_j \mid x) = rac{P(x \mid \omega_j) \cdot P(\omega_j)}{\sum_j P(x \mid \omega_j) \cdot P(\omega_j)}$$
 Bayes על-ידי שימוש בכלל $\frac{\sum_j P(x \mid \omega_j) \cdot P(\omega_j)}{\sum_j P(x \mid \omega_j) \cdot P(\omega_j)}$

והשמטת (p(x) (שכאמור הוא גורם scaling בלבד), נקבל כלל החלטה שקול:

• Decide ω_1 if $P(x|\omega_1)$ $P(\omega_1) > P(x|\omega_2)$ $P(\omega_2)$ otherwise decide ω_2

מקרים פרטיים:

- במקרה זה הסבירות אינה $P(x|\omega_1) = P(x|\omega_2)$ (1 נותנת מידע וההחלטה היא על סמך ההסתברויות האפריוריות בלבד.
- במקרה זה כלל ההחלטה הוא $P(\omega_1) = P(\omega_2)$ אם על סמך הסבירויות (likelihoods) בלבד.

תכונות רציפות

- הכללת הרעיונות הקודמים
- שימוש ביותר מתכונה אחת –
- נשתמש ביותר משתי מחלקות
- נאפשר פעולות ולא רק החלטות על מצב הטבע
- נציג פונקציית עלות כללית יותר מפונקציית השגיאה

האפשרות של פעולות נוספות (פרט להחלטות סווג)
 מאפשר (למשל) לדחות החלטה

• סירוב לבצע החלטה עבור דוגמאות קרובות או גרועות

פונקציית העלות או ההפסד אומרת מה העלות או
 המחיר של כל פעולה

נפרט: במקום הסקלר x נשתמש בוקטור תכונות x, כאשר וקטור התכונות הוא במרחב תכונות d שימדי

$$\underline{x} \in R^d$$

יותר משתי קטיגוריות – שימושי יותר וכללי יותר יותר פעולות – בעיקר הכוונה לאפשרות לא להחליט פונקציות עלות או מחיר כלליות – קובעות בדיוק מה העלות של כל פעולה

- נניח כי $\{\omega_1,\,\omega_2,\ldots,\,\omega_c\}$ קבוצת המחלקות (קבוצה סופית)
- היא קבוצת a הפעולות $\{lpha_1,\,lpha_2,...,\,lpha_a\}$ היא קבוצת $\{a_1,\,lpha_2,...,\,lpha_a\}$ היא קבוצת (1,2,...,a)
- $lpha_{_{i}}$ נסמן ב- $\lambda(lpha_{_{i}} \mid \omega_{_{i}})$ את העלות של נקיטת הפעולה א נסמן ב- $\alpha_{_{i}}$ את העלות של נקיטת הפעולה פעולה ינסמן ב- $\alpha_{_{i}}$ את העלות של נקיטת הפעולה

וישוב ההסתברות האפוסטריורית על-ידי כלל Bayes:

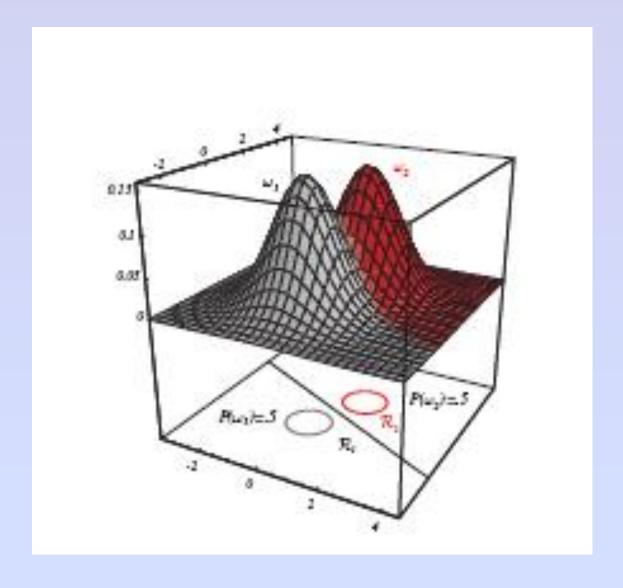
$$\underline{x}$$
 - feature vector (random vector, d components)

$$P \underline{x} | \omega_j$$
 -conditional probability of \underline{x}

$$P \omega_{i} - prior probality$$

$$P \ \omega_{j} \mid \underline{x} \ = \frac{P(\underline{x} \mid \omega_{j}) \cdot P(\omega_{j})}{\sum_{j=1}^{C} P \ \underline{x} \mid \omega_{j} \cdot P \ \omega_{j}}$$

דוגמא

הסיכון הכולל

R = Sum of all R(α_i | x) for i = 1,...,a

Minimizing R \iff Minimizing R($\alpha_i \mid x$) for i = 1,..., a

$$R(\alpha_i \mid x) = \sum_{j=1}^{j=c} \lambda(\alpha_i \mid \omega_j) P(\omega_j \mid x)$$

for i = 1,...,a

- על-ידי את העלות הצפוייה על-ידי בכל פעם שניתקל בתצפית מסויימת \mathbf{x} נוכל למזער את העלות הצפוייה על-ידי בחירת הפעולה α_i ועל-ידי כך נמזער את הסיכון המותנה
 - יא בעלת ביצוע אופטימלי Bayes נראה עתה שפרוצדורת החלטת
- כלל ההחלטה הוא פונקציה $\frac{x}{2}$ האומרת איזה פעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה בעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה בעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה בעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה בעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה בעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה בעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה בעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה בעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה פעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה פעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת איזה פעולה יש לבצע לכל וקטור פלל החלטה הוא פונקציה ביש האומרת ביש האומרת הוא פונקציה ביש האומרת ביש האומרת הוא ביש האומרת ב
 - באופן ספיציפי: איזה פעולה לבצע מתוך הפעולות האפשריות •
 - הסיכון הכולל הוא העלות הצפוייה הקשורה לכלל החלטה מסויים

$$R = \int R \alpha \underline{x} | \underline{x} p \underline{x} dx$$

dx - d — dimensional volume unit

ברור שאם נבחר את x מיהיה מינימלי, α ברור שאם נבחר את α ברור שאם נבחר את הסיכון הכולל.

זה מצדיק את הכלל הבא, המשיג את הביצוע המיטבי

$$R \alpha_i \mid \underline{x} = \sum_{j=1}^{C} \lambda \alpha_i \mid \omega_j P \omega_j \mid \underline{x}$$

$$i = 1, 2, ..., a$$

$$R^* = \min R \alpha_i | \underline{x}$$

רוא מינימלי $\mathsf{R}(lpha_{\scriptscriptstyle\mathsf{i}} \mid \mathsf{x})$ בורה $lpha_{\scriptscriptstyle\mathsf{i}}$ בחרו בפעולה

Bayes risk הוא מינימלי ונקרא במקרה זה R* •

זהו הביצוע הטוב ביותר שאפשר להשיג •

סווג לשתי קטיגוריות •

- α_1 : deciding ω_1
- α_2 : deciding ω_2

j משיקולי פשטות נסמן ו α_i בשמצב העלות של נקיטת העלות אל העלות הטבע הטבע הטבע הוא א ג $\lambda_{ij} = \lambda(\alpha_i \mid \omega_i)$

- ω_{j} כאשר מצב הטבע הוא •
- Conditional risk:
- $R(\alpha_1 \mid x) = \lambda_{11}P(\omega_1 \mid x) + \lambda_{12}P(\omega_2 \mid x)^{-1}$
- $R(\alpha_2 \mid x) = \lambda_{21}P(\omega_1 \mid x) + \lambda_{22}P(\omega_2 \mid x)$

- :נשתמש בכלל הבא:
- $R(\alpha_1 \mid x) < R(\alpha_2 \mid x)$ אם " $(\omega_1 \mid x) = \alpha_1$ בוחרים " $(\alpha_1 \mid x) = \alpha_1$ אם
 - תוצאה זו שקולה לכלל הבא:
 - :נחליט ω_1 אם
- $(\lambda_{21} \lambda_{11}) P(x \mid \omega_1) P(\omega_1) > (\lambda_{12} \lambda_{22}) P(x \mid \omega_2) P(\omega_2)$
 - ω_2 אחרת נחליט •

Likelihood ratio:

הפרוצדורה הזאת שקולה לכלל הבא:

$$if \frac{P(x \mid \omega_1)}{P(x \mid \omega_2)} > \frac{\lambda_{12} - \lambda_{22}}{\lambda_{21} - \lambda_{11}} \cdot \frac{P(\omega_2)}{P(\omega_1)}$$
 Likelihood ratio Threshold

 ω_1 אם אי השוויון מתקיים:מבצעים α_1 כלומר מחליטים אחרת מבצעים α_2 כלומר מחליטים α_2

עולה הסבירויות עולה (מפר מהיה $lpha_1$ $lpha_1$ $lpha_1$) אם יחס הסבירויות עולה על הסף (אגף ימין, שאינו תלוי במשתנה x . (x על הסף

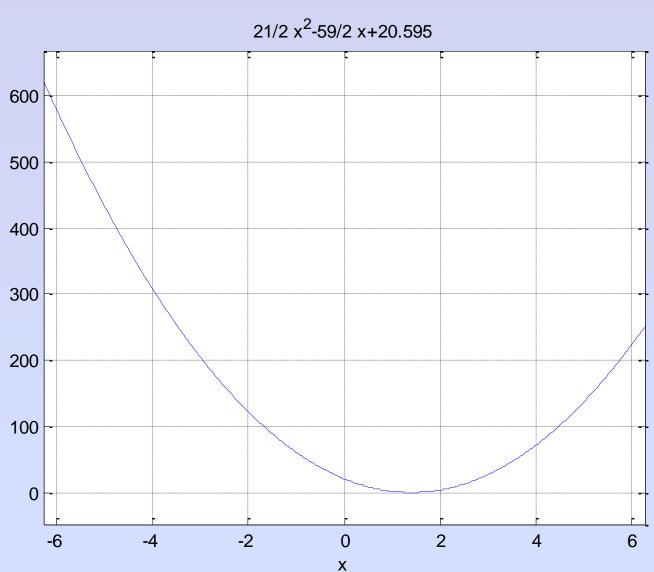
דוגמא

• בחרו בהחלטה האופטימלית עבור

$$\Omega = \omega_1, \omega_2$$

- $P(x \mid \omega_1)$ \longrightarrow N(2, 0.5) (Normal distribution)
- $P(x \mid \omega_2)$ \sim N(1.5, 0.2)
- $P(\omega_1) = 2/3$
- $P(\omega_2) = 1/3$

$$\lambda = \begin{bmatrix} \lambda_{11} & \lambda_{12} \\ \lambda_{21} & \lambda_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 1 \end{bmatrix}$$

סווג קצב שגיאה מינימלי:

Minimum error-rate classification

C כל אחד ממצבי הטבע קשור בדרך כלל למחלקות שונות ω_j אם מבצעים $lpha_i$ כשמצב הטבע האמיתי הוא i=j אז ההחלטה היא נכונה אם

אם יש צורך להימנע משגיאות, מחפשים כלל החלטה שימזער את (error rate) הסתברות השגיאה, כלומר את קצב השגיאה

פונקציית העלות או ההפסד במקרה זה מכונה פונקציית עלות סימטרית

$$\lambda \alpha_i \mid \omega_j = \begin{cases} 0 & i = j \\ 1 & i \neq j \end{cases}, \quad i, j = 1, 2, \dots C$$

$$\lambda \alpha_i \mid \omega_j = \begin{cases} 0 & i = j \\ 1 & i \neq j \end{cases}, \quad i, j = 1, 2, \dots C$$

פונקציית מחיר זו מתאימה מחיר 0 להחלטה נכונה ומחיר של 1 לכל שגיאה, כלומר, לכל השגיאות מחיר זהה:

החלטה נכונה – עלות 0

החלטה לא נכונה – עלות 1

הסיכון הקשור לפונקציית העלות – זוהי ההסתברות הממוצעת לשגיאה, כי הסיכון המותנה הוא:

$$R \alpha_i | \underline{x} = \sum_{i=1}^{C} \lambda \alpha_i | \omega_j P \omega_j | \underline{x}$$

$$= \sum_{j \neq i} P \omega_j |\underline{x}| = 1 - P \omega_i |\underline{x}|$$

נשים לב ש- P באגף שמאל היא ההסתברות המותנית שהפעולה ה- i היא הנכונה. כלומר הסיכון הוא שהפעולה אינה נכונה.

$$R \alpha_i \mid \underline{x} = \sum_{j=1}^{C} \lambda \alpha_i \mid \omega_j P \omega_j \mid \underline{x}$$

$$= \sum_{j \neq i} P \ \omega_j \mid \underline{x} = 1 - P \ \omega_i \mid \underline{x}$$

- כלל ההחלטה הביאסיאני למיזעור הסיכון המותנה דורש לבחור את הפעולה שתמזער את הסיכון המותנה
- י למיזעור הסתברות השגיאה הממוצעת צריך לבחור את ה- i שיבצע מקסימיזציה של •

ההסתברות האפוסטריורית -
$$P$$
 $\omega_i \mid \underline{x}$

לפיכך לקצב שגיאה מינימלי:

• Decide ω_i if $P(\omega_i \mid x) > P(\omega_i \mid x) \ \forall j \neq i$